

BIBLIOTECA DE TEATRU.

Broșura 8.

Cu voia Dumisale.

Comedie in 1 act

BCU Cluj / Central University Library Cluj

de

THEOCHAR ALEXI.

Prețul 15 cruceri.

B R A Ș O V

EDITURA ȘI TIPOGRAFIA ALEXI.

Cu voia Dumisale

comedie în 1 act

de

Theochar Alexi.

PERSÓNELE.

Kiriak, comerciant

Melania, fiã sa.

Dr. Romul, candidat de profesurã

Gligore, bãiat de prãvălie.

Scena sã petrece în locuinãa particularã a Dlui Kiriak.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SCENA I.

(O odaiã cu ferestã cu perdele în stãnga, cu o uã în dreapta și una în fund. În mijloc o mäsã, de o parte o credenã pe care sã sã gãsescã cele trebuincioase pentru o mäsã de luat ceaiul, trebuie sã fiã și 4 scaune).

Gligore (în îmbrãcãminte unurósã).

Mãne-i Sãn-Vãsi, ziua de anul nou. Am sã felicittez pe coconiãa Melania cu niște versurã fãcute de mine. Când le va ceti, va remãnea uimitã, ba mai mult ca asta: va trebui sã recunoscã cât de mult o iubesc, ba încã și mai mult chiar, va vedea îndatã cã sunt un bãiat mai de inimã, mai de spirit de cât Domnul Romul cu tot titlul sãu de doctor în filosofie. (Scóte o hãrtie din buzunar, o desface cu pasiune și dupã ce a tușit de vr'o douã orã și s'a șters pe gurã cu o batistã, cetesce:)

Ånger rar de castitate
La mulți anã cu sãnãtate
Sã-ți dea deul cel ceresc
Așa cum eu ți-o doresc.

Ași fi putut dice „tatăl cel ceresc» dar „deul“ e mai sublim. Ș'apoi »ânger rar de castitate» asta știu de bine că n'a dis-o nimeni înaintea mea! . . . Cred, dar nu știu . . . însă credința unui poet, simțul unui om de sentiment este mai pre sus de orî ce știință, cred că: ânger rar de castitate este mai bine dis de cât: »ânger cast de raritate . . . adică drept vorbind castitate se potrivește mai bine cu raritate! . . . dar să auziți mai departe

Ți-o doresc cu viers ferbinte
Cu nebuna-mă, slaba-mă minte.

Adică sunt nebun de slăbiciunea ce am pentru dânsa. Cred, că nici Alexandri orî Eminescu n'ar fi putut esprima această ideeă în mod mai ingenios, ca să te pătrundă cum am dice până la os (rîde prostesce apoi cetesce mai departe)

Și-ți doresc s'ajungi în rai
Ce gătit chiar știu că'l ai.

SCENA II.

BCU Kiriac. Precedentul. Cluj

Kiriak (întră fără a fi observat de Gligore.)

Gligore. Adică raiul gătit de mine (dă cu ochii de Kiriak) Ti! la dracu, cum a întrat Dumiasa de nici nu l'am simțit. Noroc că-i mândru de urechi, altfel m'ar fi auzit, căci pare a fi întrat mai de mult.

Kiriak. Tu ești măi Gligore, credeam că-i Domnul Romul.

Gligore. După ce-i surd, n'o fi prins dóră și orbul găinii (tare cătră cătră Kiriak) Ba-s eu, mă rog Dumitale.

Kiriak. Ce fel de migdale?

Gligore (strigă mai tare). N'am vorbit de migdale.

Kiriak. De, de nu striga așa, că-đi dóră nu-s surd de tot. N'ai văduț pe Domnul Romul p'aici? Am să-i spui o veste bună! A fost numit profesor la liceul sft. Sava, după cum am aflat de la directorul ministerului de culte. Nu l'ai văduț?

Gligore. Pe cine?

Kiriak. Vine, așa! bine că vine.

Gligore. Pe Domnul Romul să-l fi văduț, orî pe Domnul director?

Kiriak. Da, pe Domnul doctor, dară ce . . . nu vine?

Gligore. Nu l'am văduț, védă-l iadul.

Kiriak. Da, adu-l, adu-l. Du-te de-l chiamă.

Gligore. Te-am căutat pe Dumiața.

Kiriak. Ce fel de manta, nu-ți trebuie nici o manta.

Gligore. Am venit să te 'ntreb decă putem închide ađi prăvălia cu un ceas mai 'nainte.

Kiriak. Ce fel? Cine minte? Doar nu vreai să ăici, că m'a mințit directorul de la ministrul cultelor. Ar fi o glumă pré próstă. Bietul Romul destul a tot așteptat după acel post, destul a alergat în sus și în jos. Nu știu ăeu cum ar fi dus'o, decă nu l'ași fi ținut eu cu cele de lipsă... Ce-i drept a dat lecțiuni Melaniei.

Gligore. Să-l fi luat mai bine o miiă de drači.

Kiriak. Bine ăici, n'ar pré fi mâncat cozonači. De acum încolo va trăi mai bine ca profesor de liceu și ca ginerele lui Kiriak, căci am să-i dau de soție pe Melania mea.

Gligore (agitat) Și ăeu, serios, vrei să dai pe coconița Melania lui... vrei s'o măriți după un sec, ah, că nu pot cum a-și vrea, nu pot să-l frec.

Kiriak. De unde grec, Romul nu este grec, e Român verde. Dute de veđi decă nu-i în odaia sa și poftesce-l aici.

Gligore. Ba că numai una ca asta n'oi face eu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SCENA III.

Kiriak (mai pe urmă) Melania.

Kiriak. Îți place oră nu-ți place ăeu, taman pe tine te-oi întreba. Îmă pare că s'a cam obrăznicit băiatul. Ar vrea să-l gineresc pe el. Ce se potrivește, Melania și băcănésă.

Melania (care a au audit cuvintele din urmă) Și ore de ce nu? Ba-mă pare că și d'acum înainte s'ar potrivi tot atât de bine cum s'a potrivit până acum. Nu sunt fica unui băcan.

Kiriak. Alta-i să fi fica băcanului Kiriak și alta soția băcanului Gligore.

Melania. Nici că voi fi asta.

Kiriak. Nu, căci ai să fii nevasta unui profesor, unui om cu titlu, cu vađă, cu trecere prin lume și prin urmare cu un viitor. Avem să fim cu vremea tu soția ear eu socrul unui ministru! avem să fim poftiți la balul curții.

Melania (la o parte) Ce bun e tata, cum îmi scie gusturile, dar totuși, îmi pare lucru sarbed a avea tóte de-a gata. (Cătră Kiriak) Dar Domnul Romnul nici nu este încă profesor.

Kiriak. Pe cine să însor, pe el, pe Gligore nici vorbă! Să va însura el de capul său, dar voiesc să te dau pe tine după Romul.

Melania. Așa ȳeu, să mă dai, par' că-și fi un sac de cafea.

Kiriak. Nu după calfa mea, ci după Romul.

Melania. In adevăr Romul mi-e drag și a-și vroi să mă ia.

Kiriak. Ce ȳică? Dracul să-l ia!

Melania (vrea să răspundă, dar se opresce la intrarea lui Gligore).

Precedenții. Gligore.

Gligore (cătră Kirak) Să poftesci Domnule în prăvălie, au venit nisce mușterii de la Pitești.

Kiriak. Pesci! ce fel de pesci!

Gligore (sbiară) Mușterii de la Pitești.

Kiriak (plécă). De, de, nu striga așa că-ȳi doar nu-s surd. Mușterii de la Pitești, îi am așteptat de-o săptămână.

Gligore (s'a uitat lung la Melania, oftând) Sărut mânila coconiță.

Melania. Ce ai Gligore? (la o parte). Ean să-l tragem puțin pe sfóră. De tata sunt sigur ér' lui Romul nu i-ar strica puțină geloșie.

Gligore (și el la o parte). Oare n'ar fi bine să-i recitez de acum poesia mea.

Melania. (cu un zimbet ademenitor). Ci vorbesce, ce vrei Gligoraș?

Gligore (tresărind, la o parte). A ȳis Gligoraș — m'a desmerdat, ah (tare) Vreau — vreau, dar nu mă 'ndur.

Melania (glumind). Décă nu te 'ndurî, atuncî de bună sémă vrei vr'un lucru neiertat.

Gligore (din ce tot mai încurcat). Adică tocmai neertat nu este, dar ce-i drept n'am vorbit încă cu Domnul Kiriak, voi vorbi însă și-i voi cere voia Dumisale.

Melania. Despre ce este vorba?

Gligore. Despre, despre Dta coconiță.

Melania (ridënd). Ha, ha despre mine! Fugî dar iute de-ȳi cere voie de la tată-meu, ca să poți să-mî spui și mie, că-cî mor de nerăbdare, să aflu ce este.

Gligore. Dacă mă trimiți chiar Dta, mă duc, alerg, fug. Sunt sigur de isbëndă (ese).

Melania (ridând) Ha, ha ce prost! (luânduși de-odată seamă). Dar tata a eșit necăjit de aici; auzind rău nu m'a înțeles și crede că am dat dracului pe Romul și că a-și prefera mai bine pe calfa sa. Mai scii decât nu mă va promite acestui bătăran. Seraca de mine. M'am jucat cu un lucru serios, mi-e să nu dau de vr'o potcă (remâne pe gânduri).

SCENA V.

Romul. Melania.

Romul Ce are scumpa mea elevă de este așa de serioasă?

Melania (tresărind). Eu? nimic. Mă gândeam la una alta.

Romul. Diua de ați cu care se închee anul te face și pre Domniata ca să iai trecutul în revistă?

Melania (zimbînd). Ba sincer ăis, nici nu m'am gândit la însemnătatea acestei zile. Noi fetele nu suntem deprinse a fi atît de serioșe...

Romul. Cum din nefericire trebuie să fiu eu sermanul, gândindu-mă la isprăvile acestui an ce espiră și care nu mi-a adus încă îndeplinirea dorintelor mele, ba nu m'a apropiat cu un pas măcar de ele.

Melania. Sciu că doresci a găsi un post și să scapi de sarcina ce ți-ai împus cu lecțiunile pe care mi le dai. Trebuie că ți s'a urît tare mult de eleva Dta.

Romul. Mie să mi s'ă fi urît de Dta? Poți crede una ca asta? Scii pré bine cât sunt de fericit lângă Dta. Dar mi s'a urît de îndelungata așteptare după un cerc de activitate mai mare, care să-mi dea mijlócele ca să am și eu casa, masa mea. Inșă ce fac. Nu-i frumos să-ți arăt disperarea mea. Nici n'am intrat d'aceea, ci am venit să-mi iau voie dela Dta, ca să amân lecțiunea de ați pe altă de dată.

Melania. Pe de altă dată... decât te chiamă vr'o altă datorință...

Romul. Da, o datorință față de colegii mei de studiu.

Melania. Colegii de studiu! Acum înțeleg. De bună sémă aveți vr'o întêlnire cu Domni Ungurenii la vr'o bererie nemțescă.

Romul. Da, fostii mei comilitoni, toți amicii mei de la universitate, se întrunesc și în astă séră ca în toți anii în séră cea din urmă a anului, la Opler.

Melania. Unde voiesci să mergi și Dta, ca să te arunci în brațele deului Bachus.

Romul. Ba eu voi încheia anul cu contemplațiunii retrospective.

Melania. Ai face mai bine Domnule Doctor, decă ai rămânea acasă.

Romul. Să remâi acasă! da, a-și face-o cu dragă inimă; dar cum a-și putea îndura mai pe urmă observările batjocoritoare ale amicilor mei. Am lipsit acum un an de dragul Dta'le.

Melania. Da, acum un an erai altul decât astăzi.

Romul. Nu, față de Dta nu m'am schimbat, orî adică... m'am schimbat, mult, mult, însă spre bine...

Melania. Și fiind că te-ai schimbat spre bine ai hotărît să mergi la berărie, să-ți pierdî — pardon — mințile, cum ți le pierdî în totdeauna când ți se întemplă să beai două, trei păhare de vin séu de bere.

Romul. De astă dată voi bea numai un sigur pahar.

Melania. Las că știu eu. Nu mi-ar fi ciudă decă efectul beuturii asupra Dtale nu ar fi așa de urît. Știi bine că evaporațiunea spirituală te face fanforon.

Romul. Da, mi s'a spus... cred că-i drept

Melania. Mai deunădile la nunta verișorei, după-ce ai început să dîci, că ești prințul domnitor al Bulgariei, că ai să întinđi împărăția bulgărească nu numai asupra României reinființând vechia împărăție Romano-Bulgară, ci ai adaugat, că vei cucerii și... luna.

Romul. Fantasiî coconița dragă.

Melania. Apoi ai spus că... că... mă vei face pe mine împărătesa Dtale.

Romul. Veđi asta n'a fost minciună.

Melania. Te-ai făcut însă de rîsul lumii încât mi-era mai mare rușinea.

Romul. Scumpa mea coconiță Melaniă, de ai putea vedea cât de mult îmi sângeréză inima, fiind silit a contraveni dorinței Dtale, pe care o împărtășesc și eu. Dar n'am în cotro.

Melania. Pentru care cuvânt?

Romul. Pentru cuvântul, că nu-s însurat.

Melania. Ș'apoi.

Romul. Decă a-și fi însurat, atunci tótă lumea ar trebui să mă laude, că o séră atât de însemnată, precum este anulul de anul nou, o petrec în sênul familiei mele; așa însă... de ce să te espun chiar pe Dta criticei amicilor mei?

Melania. Vorbe, vorbe. Vrei să te duci și pace. Du-te. Dar așa te rog să nu te încerci a da față cu mine în astă séră după ce vei fi reintrat de la bererie.

Romul. Plec mâhnit și voi reveni trist, sper însă că-ți voi putea dovedi cumpetul ce-l mare ce-l voi păstra de dragul Dumitale. Sărut mânilor. (Ese).

Melania (supărată). Adio. Și ȃu sȃ duce. . . .

SCENA VI.

G l i g o r e. M e l a n i a.

Gligore. M'a trimis Dumialui să poftesc pe Domnul Romul pe de séră la un pahar de ceai. Îl întâlnii la ușă și-l poftii, dar el n'a primit.

Melania. Are o întâlnire cu nisce amici.

Gligore. Da, știu, serbȃză așa numitul Silvestru nemȃesc cu nisce Ungurenii la bererie.

Melania. Ș'apoi . . . dȃcă serbȃză nu-i trȃba Dumitale.

Gligore. In adevȃr nu-i trȃba mea . . . Coconiȃo.

Melania. Hei bine ce mai vrei? Library Cluj

Gligore. Este cu voia Dumisale.

Melania (uimită). Cu voia Dumisale, ce fel de voie, la ce? (la o parte) Doar nu-i va fi dat voie să-mi facă o declarație de amor.

Gligore. Cu voia Dumisale 'ți voi presenta nisce versuri, făcute de mine pentru Dta.

Melania. Versuri (la o parte) așa dară nu-i lucru serios, (tare) ce fel de versuri?

Gligore. Nisce versuri de anul nou.

Melania. Versuri de plăcintă.

Gligore (ofensat). Ba nu mȃ rog, sunt nisce versuri seriose.

Melania (cu serioșitate prefăcută). Ah, ah, dȃcă lucru este serios atunci și eu trebuie să devin seriósă, sper însă că nu mȃ vei face să plâng.

Gligore. Pȃte de înduioșare, dar nici de cum de întristare.

Melania. Lacrimi dulci dară.

Gligore. S'ar fi potrivit și s'ar fi convenit mai bine ca să-ți fi dat versurile mâne în ȃia de anul nou. Dar fiind-că ai binevoit a ȃice că mori de nerăbdare . . .

Melania. Da, mor . . . sfȃrșesce dȃci.

Gligore (dându-i o hârtie). Sunt numai un tîner comerçant polecrit băiat de prăvălie, dar cu tóte acestea, cât despre poezie nu mi-e ruşine.

Melania (desface hârtia şi cetesce) Ânger rar de castitate (isbucnesce în rîsete) Ha, ha, hi, hi, ânger rar de castitate, ha, ha, hi, hi.

Gligore (buimăcit) Óre mai bine ar fi fost să ăic... Ânger cast de raritate...

Melania (rîde şi mai tare). Sublim, ha, ha, ha.

SCENA VII.

Precedenţii, Kiriak.

Kiriak (la o parte). N'aşî fi cređut cât e lumea şi pămîntul că *Melaniei* să-i placă mai bine de un băiat de prăvălie de cât de un om studiat (tare cătră *Melania*) Cât eşti de veselă şi cât de plăcute trebuie să-ţi fie versurile ce ăi-a cetit *Gligore*.

Melania }
Gligore } (simultan) Cu voia *Dtale*.

Kiriak: Da, da cu voia mea.

Melania (rîdînd). Iai dat voie să mă facă ânger cast de raritate.

Kiriak. Sănătate să dea cerul da, da, sănătate.

Gligore (din ce tot mai buimăcit). Pare că coconiţa-şî rîde de mine.

Melania (silindu-să a-şî conteni rîsul.) Ba nu, nici decum, sunt veselă fiind-că... ha, ha.

Kiriak (cătră *Gligore*). Du-te fétul meu de te îmbracă mai curăţel. Vei şede de séră cu noi la un pahar de ceaiu. Voi veni şi eu îndată ca să închidem prăvălia.

Gligore (uitându-să mereu cu indoială la *Melania*, care nu-şî póte stăpâni rîsul). Am înţeles *Domnule* (ese).

SCENA IX.

Prezenţii fără *Gligore*.

Kiriak. Mi-ai stricat tot rostul, draga mea.

Melania. Eu? cu ce?

Kiriak. Ean cu tónete tale, căcî nu cred că urăscî pe *Romul* şi iubescî pe *Gligore*.

Melania. Cine ți-a spus una ca asta?

Kiriak. Chiar tu.

Melania. Eu să-ți fi spus că iubesc pe băiatul de prăvălie! Nicî odată.

Kiriak. Nicî odată? așa ai ȃis? Uii însă că pe celalalt l'ai dat dracului înaintea mea.

Melania. Vorbesci de Domnul Romul?

Kiriak. De bună sémă, d'apoi de cine să vorbec?

Melania. Domnul Romul nu mă póte vedé în ochi.

Kiriak. Treanca fleanca mere acre. N'am vėđut și n'am auđit eu óre!

Melania. N'ai vėđut și n'ai auđit bine.

Kiriak. După ce mă cređi surd, acum mă mai faci și orb. Fără ochelari, ce-i drept nu mai vėd cum am vėđut, dar, cu ochelari!...

Melania. Nu mai întęles tată dragă.

Kiriak (supėrat) ear mă faci surd și tocmai acum simt că mi s'a desfundat urechia cea stângă, care se'nfundă câte odată, de la o vreme încóce.

Melania. N'am voit să dic nicî că ești surd, nicî că nu veđi bine cu ochi, ci am voit să afirm numai că te înșeli dacă cređi, că Domnul Romul ar avea un ínteres pentru mine.

Kiriak. Astea-s numai fasóne și tóne.

Melania. Ba nu. Dovada cea mai bună că nu-i pasă cătu-și de puțin de mine este, că s'a dus să beă bere cu prietini și de și l'am rugat să nu mérgă.

Kiriak (scormonindu-și în urechi cu degetul cel mic). Bine am auđit eu óre, ai ȃis că l'ai rugat pe Romul să nu mérgă la bere. Rugat, așa ai ȃis.

Melania (sfiită). Da, așa am ȃis... și am spus numai adevėrul.

Kiriak. Așa dară părerea mea că nu-l poți vedea în ochi este numai o părere greșită!

Melania (il íntrepu). El însă a plecat la bere.

Kiriak. Prin urmare nu va fi cu noi de séră. Ce păcat!

Melania (oftând). Ah, nu.

Kiriak. Cine scie cum te vei fi purtat cu el.

Melania. Ca tot de-a una, ba póte l'am menagat mai bine ca de altă dată.

Kirink. Te-ai genat și óre de ce? Hm, hm. Dar vom vedea mai pre urmă. Acum a venit timpul ca să închidem

prăvălia, eu mă duc, dar voi reveni peste puțin cu Gligore. Până atunci gătesce masa pentru ceai; pune patru tacîmuri; pentru noi doi, pentru Gligore unul fac trei, ér al patrálea pentru Romul.

Melania. Pentru Domnul Romul!

Kiriak. Da, pentru dînsul. Cine scie decă la cele din urmă nu-și va lua séma. Cred că totuși va veni să ia ceaiul cu noi.

SCENA X.

Melania (mai pe urmă) Gligore.

Melania (ocupată a pune masa pentru ceai). Da, pôte ar fi venit, dar eu l'am oprit de la acésta i-am đis să nu mai dea față cu mine în astă séră... Ce bine că este după voia tatălui... pôte că totuși va veni și nu vom rămânea numai cu nesăratul de Gligore... Ânger cast de raritate... ha, ha, ha este sublim... Mai scie decă Romul tocmai fiind că va fi bcut vr'o două pähare de bere nu-și va uita de opreala mea și va veni... ah, chiar de ar îndruga la minciuni, totuși l'ași vedea cu plăcere... Așa, masa ar fi gata... étă și samovarul... aici sunt patru scaune (să ocupă mai departe cu masa, pe când este cu spatele spre ușă, întră Gligore cu un buchet mare în mână).

Gligore. Nu mă vede, așa-i bine. Voi pune buchetul coela după perdea și apoi când voi veni la ceai, gătît, dichisit, fercheș de mama focului, în un moment priincos îi-l voi da. Am pus și versurile în buchet. (Depune buchetul și se retrage încetinel.)

Melania (a gătât cu masa și se aședă pe un scaun, cu un gest spre scaunul de lângă ea). Aici ar șede a el, decă ar veni. (Să aude pași grăbiți. Melania sare 'n sus de pe scaun).

SCENA XI.

Melania. Romul.

Romul (întră repede, tare vesel) Eată mă's dragă, scumpă coconță. Nu poți să-ți închipuesci cât sunt de vesel.

Melania. Véd pré bine că ești tare vesel, dar mi-e teamă să nu cunosc și încă pré izvorul veseliei Dtale.

Romul. Vorbesci de témă? Ai aerul ca și când ți-ar păré réu de bucuria mea.

Melania. Nu cred că ai pretenția ca să mă vezi și pe mine devenită veselă în același grad după cum ești și Dta!

Romul. Nu-i vorbă aici de nici o pretenție ci numai de o prăfirăscă convingere. Au nu ne cunoștem de mult, nu-ți sunt profesor?...

Melania. Ș'apoi?

Romul. Apoi... apoi... în fine trebuie să te bucuri și Dta.

Melania. Eu n'am fost la bererie!

Romul. Ce fel, crezi că vin dela bererie?

Melania. D'apoi!

Romul. Și că am beut deja și că d'aceea...

Melania. Ești atât de vesel.

Romul. Nici n'am sosit până la bererie. Am revenit de pe jumătate drum.

Melania. Ai revenit?

Romul. Fiind că pe cale mergând m'am întâlnit cu un amic dela ministerul de culte...

Melania. Din împărăția Dtale bulgaro-română.

Romul. Și crezi în adevăr că-ți spui minciuni.

Melania. Nu cred de cât în efectul celor două, trei pahare de bere.

Romul (cu insistență). Melaniță dragă...

Melania (speriată). Nu sciam că berea te face și... îndrăzneț.

Romul. Ci crede-mă că-mi sunt în totă firea, dar vestea îmbucurătoare, ce-mi spuse acel amic...

Melania. Că Bulgaria te-a ales de prinț-domnitor...

Romul. Ba nu, ci numai că ministrul nostru m'a numit profesor la liceul Sft. Sava. Ei bine asta nu-i un lucru așa de necreșut. Mă crezi dară scumpa mea (să apropie de ea și voiesce s'o prință de bărbie).

Melania (să retrage speriată). Pare că de astă dată beutura nu te-a făcut atât de mincinos, cât ți-a dat nisce maniere... degagiate.

Romul. Maniere degagiate! Va să ȳică-ți par obraznic!

Melania. Dăcă ții cătuși de puțin la mine, te rog să nu-mi mai vorbesci, să nu-mi mai ȳici un cuvânt până ce nu-ți voi da permisiunea.

Romul. Dar Melaniță dragă...

Melania (cu insistență) Așa te rog Domnule dragă... ean ședăi coala pe acel scaun...

Romul (să aşedă pe scaun) Dar . . .

Melania. Şt, tăcere. Eată-ţi voi face câteva comprese, căci vëd bine că eşti luat de ferbinţelî şi încă fórte mari (ese).

Romul (singur). Fatală situaţiune! Nu sciũ sã rîd, sã mē bucur, nu pot, căci mult puţin mē simt ofensat, ér pentru ca sã mē mîhnesc, nu mē lasã faptul cã Melania aratã un înteres pré cald faţă de închipuita mea beţie.

Melania (reîntre cu o batistã umedã). Eatã acéstã ţi-o voi pune pe frunte (i-o pune), ba te voi lega la cap cu ea (îl légã), veđi aša. Acum şedî binişor. Incércã-te s'adormi şi sã dormi pânã când vei simţi, cã ţi-a trecut durerea de cap.

Romul. N'am nici o durere. Mai bine de cât acum nu m'am simţit nici odatã.

Melania. Nicî la bererie . . . dar prósta de mine ce fac.. tacî, sã nu-mî răspunđi.

Romul. Pa'rcã vine cineva.

SCENA XII.

Preceenţii. Kiriak.

Melunia. Este tata.

Romul. Acum dór nu vei mai voi cã sã adorm (vrea sã sã scóle, Melania-l opreşte).

Kiriak. Eşti bolnav Domnule Romul?

Melania. Da, are ferbinţelî.

Kiriak. Îl dóre niţel, ce-l dóre? bună sémã capul.

Romul (sã smuceşte de pe scaun şi-şi scóte batista de pe cap.) Nu mai am nimic, mi-a trecut.

Kiriak. No veđi aša-mi placî Domnule profesor.

Melania (uimitã). Profesor?!

Kiriak. Bine đicî, trebuie sã l felicitãm. Primesco Domnule profesor şi din parte-mî cele mai cálduróse felicitãri pentru numirea Dtale.

Romul (dãnd mâna cu Kiriak). Îţi mulşãnesc.

Kiriak. Acum însã mē vei ierta sã-mî îmbrac halatul.. Sciî Domnule, noi bãtrâniî trebuie sã ne facem »tabietul«, n'aşi putea sã ia ceaiul în tienã . . . (ese).

SCENA XIII.

Melania. Romul.

Melania (încurcatã). Tata te-a felicitat pentru numirea Dtale la postul de profesor aša darã . . .

Romul (apropiându-se de dânsa și privindu-o cu gingășie în ochi) n'am mințit, căci n'am bătut nici bere, nici vin și totuși sunt beat, după cum ai recunoscut și Dta îndată ce am reîntrat, dar sunt beat de fericire și ved că acum și... tu ești fericită (o îmbrățișează.)

Melania. Mă poți erta?

SCENA XIV.

Precedenții. Kiriak (în halat)

Kiriak. Veți așa, asta-mi place! Tot nu m'am înșelat în așteptările mele.

Romul (lăsând pe Melania, cam încurcat). Cu voia Dumitale.

Kiriak (zimbînd). Da, da fătul meu, este cu voia mea.

Romul (luându-i mâna, i-o sărută). Îți mulțămesc pentru binefacerile Dtale și te rog a le încununa dându-mi de soție pe Melania.

Kiriak (cătră Melania). Par-că diceai că nu te place.

Romul (amenințându-o). Așa ai dis serpoică?

Melania. Scii că tata nu pră aude bine. Cine scie ce-oi fi dis și ce va fi înțeles.

SCENA XV.

Precedenții. Gligore.

Gligore (în vestminte de salon, cu mânuși mari, purtare foarte stingaciă. Dând cu ochii de Romul la o parte). Și el aici? (Face plecaciuni stingacie în toate părțile). Vă salut cu onóre Domnilor și coconiță.

Kiriak Hei, hei, bine ai venit nenisorule. Hai să ședem la masă să luăm un pahar de ceaiu (să așeză pe un scaun la masă.)

Gligore. Cu voia Dumitale voi presenta mai întâi coconiței un slab gagiū al...

Kiriak. Ce spune de bagagiū (Gligore scóte buchetul de sub perdea) Bre-e.

Romul. Ce va să dică asta?

Gligore. Este cu voia Dumitale și prin urmare Dta n'ai să te amesteci în tréba mea.

Romul. De când te-ai făcut așa de... guraliv?

Gligore. De când...

Melania (îi taie cuvântul). De când a devenit mare poet, să crede autorizat a fi mai intim cu noi.

Kiriak (scormonindu-și urechia). Hei! sfârșiți odată și veniți la masă să luăm ceaiul.

Romul. N'ai avea bunătatea a mă presenta mai întâiu Domnului Gligore în calitatea mea de ginerele Dtale.

Kiriak (sărind de pe scaun) Gligore, ginere, al meu ginere. Aferim, Domnule profesor, nu sciu ce-mi vrei érá. Credeam că odata ce-ai îmbrățoșat pe *Melania* înaintea ochilor mei, nu mai începe nici o vorbă (să reăședă pe scaun, boncănind mereu).

Melania (cătră Gligore). Scii că tata aude cam rău. N'a înțeles, ce i-a spus *Romul* și de aceea este supérat. Ca să sfârșim mai de grabă îți prezentez eu pe Domnul Dr. *Romul* nu numai în calitate de profesor la liceul Sf. Sava ci și ca mirele meu.

Gligore (să cutremură). El mirele Dtale și (arătând spre *Kiriak*) cu voia Dumisale?

Kiriak (care a înțeles în fine afirma din cap.)

Romul

Melania

Da cu voia Dumisale.

Gligore. Dar apoi cum rămâne cu voia ce mi-a dat mie (gesticulând cu buchetul, îi cade poesia din el).

Melania (ridică poesia de jos). Ia sémă, ți-a picat ângerul de raritate. (cătră *Romul* dându-i hârtia) Citesce și tu.

Kiriak Hai de, veniți odată!

Romul (după ce a cetit, zimbînd cătră *Melania*). Ai ȃis ânger de raritate, dar ai greșit aici stă ânger de castitate (o ia la braț, amândoi să aședă riȃnd la masă).

Gigore (înfuriat). Nici raritate, nici castitate ci (arătând spre masă) gólă stupiditate.

(Cortina cade).